

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Conivgio Doctrina

Wigand, Johann

Jhenæ

VD16 W 2745

De Loco.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36207

DE CONIUG.

vere, quam diu quidem in viuis est futurus, Sponso autem id clare affirmante, postea sponsa similiter interrogatur.

Tertio iubet Minister sibi inuicem annulos dare, in pignus istius fœderis conjugalis.

Quarto iubet dexter as sibi mutuo porrigere, quas quidem minister ipse iungit.

Quinto addit, Cum itaq; proprio ore Coniugium vestrū ratificaueritis, ac dein ad annulo, dextrisq; complicatis confirmaueritis, ego quoq; loco ipsius Dei, vos Coniuges renuncio & corroboro, in Nomine Patris, Filij, & Spiritus sancti: Quod igitur Deus coniunxit, homo non separet.

Sexto. Deniq; ad altare procumbentes in genua sponsus & sponsa, audiunt vsuam benedictionem, qua in Agendis, vii vocant, continetur. Adduntur & cantilena fausta, & organa Musica publici honoris & læticia causa.

DE LOCO,

Ubi autem sit facienda copulatio, siue in templo, siue in domo honesta, non habemus in sacri

COPVLATIONE.

sacris literis definitum. Est autem sine dubitati-
one hac Ecclesia Christi consuetudo omnium op-
tata, ut in templo conueniant Matrimonium
inchoaturi, cum suis testibus, ibiq; ea ceremonia
copulationis peragatur. Rationes sunt:

Quia sacra ades sacris actionibus & con-
uentibus, à tota communione destinata sunt. Ibi
enim verbum Dei publicè proponitur, Bapuf-
mus, Absolutio, & Cena Domini adminiftran-
tur. Est autem coniugium non est sacramentum
Ecclesie, ut pontificy fingunt, tamen est nouum,
& quidem sacrum vita genus, quod duo homi-
nes ingrediuntur, & quod auspicantur, ideo lau-
dabilis ordo est, ut in templis coniugia copulen-
tur & inchoentur.

Quia ille ipse templi ingressus, & alio in
loco sacro, Coniuges non tantum commonefacit,
hoc vita genus à Deo esse, & Deo auctore incipi-
endum, & eius benedictione peragendum esse,
Sed etiam eos quasi obligat, ut deinceps per om-
nem vitam meminerint, sibi templum fre-
quenter petendum esse, ut in cœtu piorum audi-
ant, & discant verbum Dei, utantur Sacra-
mentis à Christo institutis, & preces Ecclesie
iungant. Nam eam ob causam viuunt homo, &
tam ob causam coniugia sunt instituta, ut Dei
verbum

DE CONIUG.

verbum audiant, & iuxta illud Deum colant, liberosq; ad noiciam & cultum Dei verum educeant.

Quia illud fœdus, quod sponsus & sponsa mutuo inveniunt, & gravissima asservationes, quæ loco iuramenti coram Deo adant, plus etiam videntur auctoritatis apud homines habere, si in loco, verbo Dei & Sacramentorum dispensationi consecrato, fiant, quàm si in aliquo angulo, locoq; ignobili peragantur. Etsi autem omnis locus, coram Deo sacer est, & vbiuis locorum orare, & sanctas operas facere licitum est, tamen cum externa, in hominum oculos atq; animos incurrant, itaq; non sunt negligenda, circa superstitionem tamen.

Quia coniugium publicum vita genus est, ideo publicam copulationem fieri par est. Cum autem templum sit publicæ domus, non ab re alienum est, ibi fieri & transigi copulationes sponforum & sponfarum.

Quia testimonijs opus habent coniuges, quod honestè ac legitime sint coniuncti. Predesti igitur ad ipsorum conscientias, & ut alijs quoq; innotescat, copulationes in templis observari.

Quia

CONVIVIO.

Quia hec consuetudo, multa incommo-
da prohibet, ut, ne homines temerè in angustiis
concurrant, ac facile iterum discurrant, seu
soluantur matrimonia. Nam sunt in fide ple-
bis non pauci, qui parùm religiose de Coniu-
gio sentiant, ac leui momento Coniuges dese-
rant.

Præterea multo est honestius & decentius,
interdum clara luce copulationes fieri, quàm no-
cturnæ, quæ quidem Consuetudo à gentibus deriva-
ta est.

De cædis, vestitu, alijsq; ritibus, vel gen-
tilibus, vel in Christiano cæu usitatis, nihil
hic attinet dicere, quia variant in singulis re-
gionibus, & tantum regula sequenda est, ut ab-
sint superstitio, & seruiant ordini, decoro & ad-
fectioni.

DE CONVIVIO NU- PTIALI.

Accidens nuptiarum, est conuiuium nu-
ptiale. Cum enim testes copulationi & conventi-
oni nouorum coniugum, recte & iuste adhibe-
antur, consuetudo obtrinit, ut ijs conuiuium in-
stitua-